

Kommentarer fra Hjørring Sydøstskole i forlængelse af dialogmødet 6/2 2017:

1)

Allerede inden den nuværende tildelingsmodel blev vedtaget, gav vi fra byskolernes side udtryk for, at klasseoptimering på tværs af undervisningssteder var en dårlig idé i forhold til de børn (og deres familier), det går ud over.

Vi bifalder derfor forslaget om at standse klasseoptimering på tværs af undervisningsstederne i Hjørring by, og vi opfordrer byrådet til at udvide rammen for tildelingsmodellen, så skolerne ikke selv skal betale ud af de i forvejen utilstrækkelige budgetter. Det havde byrådet chancen for ved budgetforhandlingerne i efteråret 2016, og vi kan kun beklage, at man ved den lejlighed politisk ikke opnåede en markant bedre ramme for skolerne.

2)

Vi mener ikke, man kan ændre på den socioøkonomiske fordelingsnøgle fra 20/80 til 30/70 uden at se på de økonomiske konsekvenser.

For de to byskoler, hvor halvdelen af alle kommunens børn går i skole, vil ændringen få så alvorlige økonomiske konsekvenser, at vi økonomisk ikke kan holde til det - vores budgetter og tildelingsmodel taget i betragtning.

Hvis ændringen alligevel gennemføres, fordi det principielt lyder fornuftigt, vil man lægge yderligere økonomisk pres på de skoler, der i forvejen har bidraget voldsomt til besparelserne på området, og hvor kommunen i forvejen har den laveste udgift per elev.

Vi er derfor stærkt imod en ændring af den socioøkonomiske fordelingsnøgle, så længe det skal finansieres inden for den nuværende ramme og tildelingsmodel.

Vi mangler desuden at se en veldokumenteret faglig argumentation og faglige begrundelser for, hvorfor tallet præcist skal være 30/70 i forhold til 20/80 samt svar på, hvad denne ændring helt konkret vil få af betydning på hver enkelt skole i kommunen.

3)

Vi foreslår, at elevtallet vægtes tungt i forhold til udgifter til ledelse.

Jo flere elever, en skole har, desto flere klasser og mere personale er der.

Jo flere klasser og mere personale, en skole har, desto større behov er der i forhold til ledelsesressourcen.

4)

Vi har på første dialogmøde foreslået, at Hjørring Skolen skal have en selvstændig og fast økonomi, så almenskolernes økonomi ikke risikerer at forværres i forhold til antallet af børn, der kræver specialundervisning. Vi mener også, at det vil øge incitamentet til at sluse specialklasseleverne tilbage til almenskolen.

Vi kan ikke se, at arbejdsgruppen har overvejet denne mulighed, men vi synes bestemt, den skal overvejes.

5)

Vi kan ikke forstå, hvorfor der skal være så stor forskel på serviceniveauet på skolerne i Hjørring Kommune.

Vi opfordrer politikerne til at sætte ord og tal på serviceniveauet.

Vi finder i den forbindelse en differentieret tildelingsmodel mere fair, og den bør man som princip stræbe efter og som samlet og enigt udvalg kæmpe for i forbindelse med næste budgetforhandling.

6)

Vi vil gerne udtrykke en stærk bekymring for folkeskolen i Hjørring by. Vi oplever, at Hjørring Private Realskole får mange børn fra vores distrikter, men vel at mærke børn med ressourcestærke forældre og ikke børn med diagnoser, faglige eller sociale vanskeligheder.

Det betyder, at vi i vores store klasser har et højt antal børn med udfordringer, og at der dermed anvendes færre og færre ressourcer til de resterende børn (hvorfor deres forældres incitament til at søge privatskolen bliver større).

Vi vil gerne have et folkeskoletilbud, som også er attraktivt for ressourcestærke forældre og deres børn.

7)

Vi er meget bekymrede for arbejdsmiljøet og for personalets trivsel. Vi oplever i dén grad, at lærerne er pressede som aldrig før, fordi vi har for få hænder til at tage sig af børnene. Gennem samtaler med vores lærere gives der udtryk for, at skolen i dag for nogle børn er blevet et opbevaringssted. Der er flere og flere børn, der bare driver rundt og i det hele taget ikke fungerer i dagligdagen. Lærerne har efterhånden så lidt tid til børn, der har brug for ekstra undervisning, at de forsømmer deres forpligtelse til at sikre, at alle børn bliver så dygtige, som de kan.

Det er vores indtryk, at elastikken er spændt til det yderste i forhold til lærernes timetal. Ressourcen omkring den ændrede struktur var lagt an på, at der skulle undervises 750 timer om året per lærer. Det timetal er vi langt over.

Dertil kommer, at undervisningen er blevet en anderledes opgave med de store klasser, og opgaverne ved siden af selve undervisningen, eksempelvis forældrekontakt, inklusionsopgaver, to-sprogsundervisning, gruppesamtaler og psykologsamtaler, er også voksende, og det synes sværere at få børnene i et specialtilbud end tidligere.

Derfor frygter vi, at yderligere krav og økonomiske stramninger hurtigt vil medføre sygefravær og dårlig trivsel – hos både lærere og elever.

I forhold til fordeling af skolepuljen er det derfor et ønske, at der kommer flere ressourcer ud i klasserne, og at det fortsat er muligt at konvertere UUV til to-voksen-ordning.